

Hejno vran

Wabi Ryvola

1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
je léta pel už dávno vyprodán,
podzim se hlásí chladem jasných rán,
v tom ránu prochází se sám a sám,
kdo městu dávno sbohem dal.

R: A tak se touláš trávou spálenou,
nevíš, jak rozloučit se s létem,
díváš se na krajinu vzdálenou,
kterés' dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

R: